

V kabátci světáka a sedmilháře
a v útlé ruce žezlo – květinu
přijíždí Květen, Mozart kalendáře.
Z kočáru kyne, zdraví krajinu.

Vše kvete samo, stačí jen, když mávne.
Mává! A jede lesem barevným.
Od samých pěnkav před ním nebe tmavne.
A paví očka chtějí letět s ním.

Za plotem jabloně se červenají.
Břízy se klaní s něžnou lehkostí.
Drozdové na maličké flétny hrají
scherzo ze symfonie radosti.

Kočár se blíží! Ať nás neopouští!
Smekáme klobouk. Kočár zpomalil.
Čas tíše mizí v šeříkovém houští.
Kéž by tak jeden rok jen z květnů byl!

Smutek a Radost – děti jedné matky.
Odkvetlé vločky sněhu zdobí háj.
Dnes bude Včera. Všední den i svátky.
I štěstí umí zabolet. I máj.

Hle, teď nám kyne! „Já se vrátím,“ volá.
A modré nebe zlátne – večer vstal.
Máj zdraví kopce, jež jen stěži zdolá.
Směje se. Směje. Kočár jede dál.